

Εκπαίδευσης. Εκεί στο ΥΠΠ ήταν που προσωπικά γνώρισα καλύτερα τον Γιάννη, όταν υπηρετούσα ως Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου αυτού και είχα την ευκαιρία να εκτιμήσω καλύτερα τις αρετές και τις δυνατότητές του.

Ο Μεγάλος Ευριπίδης κάποτε στην αρχαιότητα έγραψε: "Τρεις εισίν αρεταί τας χρεών σ' ασκείν, τέκνον, Θεούς τε τιμάν, τους τε δρέψαντας γονείς, Νόμους τε κοινούς Ελλάδος· και ταύτα δρων, κάλλιστον έξιεις στέφανον ευκλείας αεί". Δηλαδή: Υπάρχουν τρεις αρετές που θα πρέπει να ασκείς. Να τιμάς τους Θεούς και τους Γονείς σου που σε ανάδρεψαν, καθώς και τους κοινούς Νόμους της Ελλάδος (της πολιτείας δηλαδή). Κι' όταν τα κάνεις αυτά, θ' αποκτήσεις κάλλιστον στέφανο δόξας. Ταπεινά θεωρώ πως ο μακαριστός Ιωάννης Σαββίδης άσκησε αυτές τις 3 αρετές, αγάπη προς τον Θεό, την οικογένεια και την πατρίδα, άφησε τελικά μνήμη αγαθή και αξίζει να καταταγεί εν σκηναίς δικαίων και αγίων, ώστε ν' αναπαυθεί πραγματικά η ψυχή του!

Προς την ευρύτερη οικογένεια του μακαριστού Ιωάννη, αλλά ιδιαίτερα και κυρίως προς την αγαπημένη του σύζυγο Ανθή και τα παιδιά του, την εικαστικό Κάτια και τον ιατρό Παναγιώτη Σαββίδη, οι οποίοι τους χάρισαν και 3 εγγόνια, απευθύνω εκ μέρους του συνόλου του Δημοτικού Συμβουλίου αλλά και όλων των Κυθρεωτών, τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια!

Φίλε Γιάννη, αναπαύσου κι' εσύ στο χώμα της προσφυγιάς, εν ειρήνη, μέχρι την άγια μέρα της επιστροφής, που είναι για μας στόχος σταθερός και πυξίδα μας, μέχρι επιτέλους αυτός ο τόπος να βρει κατά τον ποιητή, "τζιαι δροσιάν τζιαί ποσπασιάν". Καλό σου ταξίδι, φίλε ακριβέ, θα σε θυμόμαστε πάντοτε με αγάπη και τιμή!

Καταθέτω αυτό το στεφάνι εκ μέρους του Δήμου της αγαπημένης σου Κυθρέας και εύχομαι ελαφρύ να είναι το χώμα που θα σε σκεπάσει σήμερα! Αιωνία ας είναι η μνήμη σου!

*«... Ο θάνατος δεν είναι τίποτα
Είμαι ο ίδιος και συ ο ίδιος είσαι
Ό,τι ήμαστε ο ένας για τον άλλον, είμαστε ακόμα.
Να με ονομάζεις όπως πάντα
Μίλα με μένα σαν άλλοτε
Γέλα με όσα γελούσαμε μαζί
Λέγε το όνομά μου στο σπíti χωρίς αχτίδα λύπης.
Η κλωστή δεν κόπηκε στο νήμα
Γιατί να είμαι έξω από την σκέψη σου
επειδή δεν είμαι στο οπτικό σου πεδίο;
Όχι, δεν είμαι μακριά σου...
Είμαι μόνο στην απέναντι μεριά του δρόμου...»*

Αγ. Αυγουστίνος, Επίσκοπος Ιππώνος, 354-430 μ.Χ.

Ιωάννας Στυλιανού, Ο ζωτικός χώρος (πεζογραφήματα) (Λευκωσία 2017)